NASIL BİR SENDİKA?
NASIL BİR BİRLEŞİK METAL-İŞ?

Program Nedir?

Sendika, parti, dernek, meslek odası gibi tüzel kişilikler belli amaçlar etrafında çalışma yapar ve bu çalışmalarını hangi yol ve yöntemlerle nasıl gerçekleştireceklerini planlayarak çalışırlar. Planlama yazılı ya da sözlü olarak ya da yalnızca düşünce olarak gerçekleştirilebilir.

Kitle örgütlerinde program, planlanan çalışmaların tümünü kapsar. Programın ilkeleri vardır. Programın ilkeleri etrafında amacı vardır. Bu amaca ulaşabilmek için hangi yol ve yöntemlerin kullanılacağı önemlidir ve programda yer almalıdır.

Program belli bir zaman dilimini kapsar. Programlar, bir dönemlik olabileceği gibi yıllık, aylık ya da haftalık da olabilir.

Programın hedef kitlesi vardır. Hedeflenen amaca kim ya da kimlerle ulaşılacağı programda net bir biçimde tanımlanır. Program, ülkenin içerisinde bulunduğu ekonomik, siyasi ve sosyal ortamdan bağımsız olmamalı, amaç ve ilkeleri doğrultusunda ükeyi ve ülkedeki gelişmeleri değerlendirmelidir. Bu değerlendirme, programın gerçekçi olmasını sağlayacak, gerçekleştirilmesi düşünülen çalışmaların istenilen şekilde sonlanmasına olanak tanıyacaktır.

Program aynı zamanda kurum ya da tüzel kişilikler için kendini tanımlama ve anlatma yöntemidir. Kişisel belirlenimden ya da kişisel yönetimlerden uzaklaşılarak üzerinde anlaşılan programa bağlı çalışma anlayışı kurumları geliştiren özellik taşımaktadır.

Program, aynı zamanda yalnızca gündelik politikalarla iş

yapılmasının önüne geçen, hep birlikte nereye doğru yürüneceğini belirleyen, kayıp ve kazanç hanesine nelerin yazılı olacağını önceden saptamaya yarayan bir çalışma yöntemidir.
Kolektif çalışmanın hem bir biçimi hem de kolektif çalışmayı uygulayabilir özellikler taşıyan programa bağlı olrak çalışma, yapılan çalışmaların sonuçlarını değerlendirebilme olanağı yaratır. Yapılan çalışmalarda ortaya çıkan eksiklikler ya da hatalar kaynağından belirlenir.

Program,

Planlanan çalışmaların gerçekleştirilebilmesi ve değerlendirmelerin yapılabilmesi için,

Amaca varabilecek yol üzerinde anlaşma sağlayabilmek için,

Kişisel tartışmalar yerine program üzerinden tartışabilmek için,

Program ya da birden çok program varsa onaya sunabilmek için,

Anlık gelişmelere göre değil, planlı, sistemli bir çalışma yapabilmek için,

Çalışmalar sırasında programın ilkelerine göre tavır belirlemek için,

Çalışmalarda amacı belirleyebilmek için,

Sonuçları ölçebilmek için gereklidir.

Nasıl Bir Sendika? Nasıl Bir Birleşik Metal-İş?

Amaç
Bu programın amacı sendikamız Birleşik Metal-İş'in metal işkolunun ve Türkiye'nin öncü sendikası olmasını sağlamaktır.

İlkeler
Programımızın ilkeleri sendikamızın ana tüzüğüne bağlı olarak şu şekilde tanımlanmıştır:

1- Emek-sermaye çelişkisini temel alır
Her türlü sendikal politika, çalışma ve eylemin üretiminde emek-sermaye çelişkisini veri alır.

2- İşçi sınıfının birliğini savunur
Birleşik Metal İşçileri Sendikası, metal işçilerinin şahsında işçi sınıfının ulusal ve uluslararası birliğini savunur.

3- İşçiler arasında dayanışmayı geliştirmeyi hedefler
Öncelikli olarak metal işkolunda sendikalı ve sendikasız çalışan işçilerin arasında dayanışma kültürünün geliştirilmesi için çalışma yapar. Ayrıca farklı işkollarında diğer sendikalara üye olan ve sendikasız olan işçiler arasında da aynı kültürün yaratılması için çaba gösterir.

4- İşçiler söz ve karar sahibidir
Demokratik merkeziyetçilik ilkesi taban demokrasisi ilkeleri ile birlikte uygulanır.

5- Birleşik Metal-İş Sendikası işçi sınıfının örgütüdür
Birleşik Metal İşçileri Sendikası, bir sınıf örgütüdür. İşçileri milliyet, dil, din, ırk, siyasi görüş olarak ayırmaz. Üyelerinin

ortak paydası işçi olmalarıdır. Bu yüzden işçilerin örgütüdür. Birleşik Metal İşçileri Sendikası kendisinin bir işçi örgütü olma vasfını perdeleyen her türlü sivil toplum örgütü adlandırmasını reddeder.

6- Örgütsel olarak bağımsızdır

Birleşik Metal İşçileri Sendikası, devletin ve sermayenin politikalarından ve müdahalelerinden bağımsız hareket eder.

7- İşçi sınıfının ekonomik-sosyal-siyasal çıkarlarını savunur

Birleşik Metal İşçileri Sendikası, işçi sınıfının ekonomik, sosyal ve siyasal çıkarlarının birbirlerinden ayrılamaz olduğunu kabul eder. Siyasetin ekonomik ve sosyal çıkarları belirleyeciliğini dikkate alarak işçi sınıfının hak ve çıkarlarının kalıcılaşması ve geliştirilmesi için çaba sarfeder.

8- Her türlü bağımlılık ilişkisini ve emperyalizmi reddeder

Ülkemizin ve işçilerin köleleşmesine ve daha da bağımlı hale gelmesine neden olan IMF, Dünya Bankası, Avrupa Birliği, NATO gibi emperyalist odakların uygulamalarını ülkemizi ve işçilerin tarihsel çıkarlarını korumak adına reddeder.

9- İşçi sınıfı örgütlerinin tüm tarihsel kazanımlarını sahiplenir

Birleşik Metal-İş, işçi sınıfının örgütlerinin tüm tarihsel kazanımlarını ve işçi sınıfının mücadele geleneğinin tümünü sahiplenir. İşçi sınıfının kazanılmış haklarının korunması ve bu hakların ilerletilmesi için işçi sınıfı örgütleri ile birlikte de mücadele eder.

10- Bilimin yol gösterici olduğunu kabul eder

Birleşik Metal-İş Sendikası, bilimsel çalışmalarla elde edilen verilerden hareket ederek, işçi sınıfı bilimi doğrultusunda aydınlanmacı ve karnucu bir anlayışla hareket eder.

Sen Neye Hazırsan O da Senin İçin Hazır

İşçiler Mücadele Etmeden Kazanmadı

2000'li yılları yaşıyoruz. İnsanoğlu yaşamını sürdürebilmek için kendisine yetebilecek tüm olanaklara sahip. Yeraltı ve yerüstü zenginlikleri olarak değerlendirilen doğal kaynakların varolması, teknolojik olanakların genişlemesi, üretimin her konu ve her alanda yapılabilir olması, insanoğlunun günlük ve ömür boyu yaşamını sürdürebilmesi için tüm maddi olanaklara sahip olduğunu gösteriyor. İnsanoğlu bu zenginliklere sahip olmasına sahip de ortada bir sorun var: Sorum, tüm bu zenginliklerin bölüşümünde yatıyor. Birileri kendisine daha fazla almak için diğerinin hakkına el uzatıyor. Ya da "ben güçlüyüm" diyerek her alanda kendini "haklı" kılmaya çalışıyor. Birileri eziliyor, birileri eziyor. Birileri yönetiyor, birileri yönetiliyor.

Üretim bir değer yaratır. Üretimi gerçekleştirenler üretim araçlarının sahibi değil ise, bu değerin tarihi boyunca "hakça" paylaşılması söz konusu olmamıştır. Üretilen değer, üretim araçlarının sahibi tarafından kullanılmış, üretimi gerçekleştiren işçiler ise bu değerden çok sınırlı olarak yararlanabilmiştir. İşçilerin ürettikleri bu değerden daha fazla yararlanabilmeleri için tek belirleyen koşul, mücadele etmeleri olmuştur. İşçiler mücadele ederek, mücadeleyi örgütleyerek kazanımlara imza atmıştır. İşçiler örgütlenebilme özgürlüğünü, sendika kurabilme özgürlüğünü, çalışma saatlerini belirleyebilmeyi, toplu iş sözleşmesi kapsamında çalışabilmeyi, işyerlerinde sağlıklı koşullarda çalışabilmelerini, daha iyi ücret, daha iyi sosyal haklarla ve sosyal güvenlik kurum ve kuruluşlarından yararlanarak çalışabilmelerini yalnızca kendileri

sağlamıştır. İşçilerin mücadele etmeden hiçbir kalıcı kazanımları olmamıştır. İşçiler mücadele etmediği dönemlerde kalıcı kazanımlarını dahi geri verebilmektedir. Dolayısıyla, işçilerin haklarını almalarının yolu mücadeleden, haklarını korumalarının yolu da yine mücadeleden geçmektedir.
Mücadelenin programı, mücadelenin konusu ve hedefi olmalıdır.

Ülkemizdeki Ekonomik ve Siyasi Gelişmeler

Bugün ülkemiz siyasetine ve ekonomisine bazı anlaşmalar, kurumlar ya da ülkeler ve ülke toplulukları yön vermektedir. Sözü edilen anlaşmalar, kurum ve kuruluşlar ülkemizin içeride ve dışarıda nasıl politika üreteceğine ilişkin yalnızca tavsiye kararları üretmemektedirler. İsteklerinin ülkemizde yasa haline gelmesini sağlamaktadırlar. Dolayısıyla önümüzdeki dönem Türkiye'sine projeksiyon tutulacaksa, önümüzdeki dönemin ayırd edici özelliği; Türkiye'nin emperyalizmin ve emperyalist merkezlerin etkisi altına daha fazla gireceğidir.
Ülkemizin bir ABD eyaleti olmasının önündeki yegane engel, işçi sınıfı ve işçi sınıfının mücadelesidir. Emperyalist Avrupa Birliği'nin ülkemizi 70 milyonluk kendine hayran bir pazar haline getirmesinin önündeki yegane engel, işçi sınıfı ve işçi sınıfının mücadelesidir. Ülkemizin kaynaklarının borçlanma yolu ile emperyalist merkezlere aktarılmasının önündeki yegane engel, işçi sınıfı ve işçi sınıfı mücadelesidir.
Siyasi iktidarlar ve sermaye eliyle oluşturulan bütünlüklü saldırı politikalarının merkez üssü, sermayenin sınıf bilincidir. Attığı hiçbir adımda bu bilinci unutmayan sermaye, gerek ulusal gerek uluslararası alanda kendi çıkarlarını gözetmektedir. Ancak işçi sınıfının çıkarları söz konusu olduğunda tarihsel arkaplan hızla geride kalmak-

ta ve işçiler ortak akıl ve hafıza ile hareket edememektedir. İşçilerin ortak akıl ve tarihsel yaşanmışlıklar ile hareket etmeleri örgütlü bir güç olduklarında mümkündür. İşçiler örgütlü bir güç olmadıkça sermaye kendi çıkarları doğrultusunda hareket etmeye devam edecektir.

Bugün ülkemizde işçilerin birliğine ihtiyaç vardır. İşçi ve emekçilerin birliği ile gerçekleştirilecek güç gerçek anlamda bir güç olacaktır. Bu nedenle, kamu çalışanları da dahil olmak üzere sendikalarla ve konfederasyonlarla birlik, önümüzdeki süreçte atılması muhtemel adımlardan biri olacaktır. Bugün çıkartılmaya çalışılan ve kamu yönetimini tümden değiştirecek olan yasa ile kamu çaışanlarına önemli darbeler vurulacaktır. Yaygın olarak kamu görevlisi olanlar, yerel yönetimlere bağlı olarak çalışan işçiler olacaktır. Öğretmenler, hemşireler, doktorlar, demiryolcular, havayolcular gibi pek çok alanda çalışan memurlar 657'ye değil, 4857'ye bağlı olarak çalışacaklardır. Bu saldırılara karşı kamu çalışanlarıyla ve özellikle KESK ile ciddi dayanışma ve ortak mücadele çabası içinde olunmalıdır.

Ülkemizin borçları kalkınmaya ve sanayileşmeye engeldir.

Ülkemiz siyasi iktidarlar eliyle dünyanın en borçlu ülkelerinden biri haline getirildi. Ülkemizin gayri safi milli hasılasından daha fazla borcu bulunmaktadır. Türkiye borcu borçla ödeme politikasın benimsemiş; kendi kaynaklarını kullanarak **kalkınma politikası** geliştirememiştir. Bugün Türkiye'nin üretim alanındaki politikası **"sanayisizleşme"** politikasıdır.

Borçlarının giderek artması Türkiye'nin en önemli sorunlarının da kaynağı olmaktadır. Sonuç olarak da Türkiye'nin borçlu olduğu kurum ve ülkelerin isteklerine

karşı gelmesi mümkün olamamaktadır. Çoğu gelişmelerde Türkiye'nin hem içeriye hem dışarıya karşı politikasının ana gövdesini borçlu olduğu kurum, kuruluşlar ve ülkeler belirleyebilmektedir. Sözü edilen kurum ve kuruluşlar aracılığı ile oluşturulan para politikaları, ülkemizde yatırımın ve üretimin durma noktasına gelmesine neden olmaktadır. Fabrikalardaki üretim, para politikalarının belirleyiciliğine bırakılmaktadır. Borçlu olduğumuz kurum ve kuruluşlar ise Türkiye'nin daha da borçlu bir ülke haline gelmesini sağlamakla kalmamakta, bağlı ülkelerin çıkarlarını korumakta ve kendi ülkelerinde ürettiği sanayi ve tarım ürünleri için Türkiye'yi 70 milyonluk bir pazar olarak görmektedir.

Borçlarımız arttıkça da, elimizdeki en değerli varlıklarımızı ucuza kapatmaya çalışanlar bulunmaktadır.

Ülkemizde merkezi bir kalkınma plan ve projesi geliştirilememekte, sanayileşme politikaları terk edilmekte, Türkiye üretmeden tüketir bir ülke haline getirilmektedir. Türkiye'de son dönemde çıkarılan yasalarla ihracat oranları düşmüş, Türkiye ithalatı, ihracatın önüne geçmiştir.

Ülkemiz emperyalizme daha fazla teslim edilmek isteniyor.

Siyasi iktidarlar, ülkemizi emperyalist odakların politikalarına terk etmektedir. Ülkemizin gereksinimleri üzerinden değil, emperyalist ülkelerin gereksinimleri üzerinden politika yapmaktadırlar. Bugün hâlâ yaşamaya devam ettiğimiz Irak'taki işgale ülkemizin de sürüklenmek istenmesi bunun en son örneğidir. Ülkemiz emperyalizme tamboy teslim edilmek istenmektedir. Bu topraklarda yaşayan işçi ve emekçilerin çıkarları ile taban tabana zıt olan emperyalizmin çıkarları siyasi iktidarlar için çok önemli olmakta, dış düşmandan çok fazla korkulmakta, işçiler ve emekçiler dış düşmandan "korkutulmak-

tadır". Korku Türkiye kapitalizminin en önemli özelliklerinden biridir. Korktukları için daha fazla ABD'ci olmuşlar, korktukları için daha fazla Avrupa Birlikçi olmuşlardır. Şu saptama gerçek ve bir o kadar da inandırıcıdır: Bu memleketin sahipleri işçiler ve emekçiler olmadıkça Türkiye korkmaya ve kendisine "abi" aramaya ya da abisine daha fazla bağlılık göstermeye devam edecektir. Abi, Türkiye kapitalizminin elinde avucunda ne varsa sömürmeye, daha çok sömürmeye devam edecektir. Bir yandan borçlandıkça daha da bağımlı hale gelen, bir yandan emperyalizme teslim edilmeye çalışılan ülkemizin gerçek sahipleri üretenlerdir, işçiler ve emekçilerdir. Ancak ülkemize IMF, Dünya Bankası, Avrupa Birliği, NATO sahip olmak istemektedir. Bugün ülkemizde işçilerin ve emekçilerin değil, Avrupa Birliği Komisyonlarının, IMF Türkiye masasının, Dünya Bankası'nın sözü geçmektedir.

Kamu toplu iş sözleşmelerinde işçilerin ücret zamları IMF tarafından belirlenmektedir. İşçilerin çalışma koşulları Avrupa Birliği müktesebatı ile uyumlu hale getirilmektedir. Buğday taban fiyatları Dünya Bankası tarafından belirlenmektedir. NATO üsleri bölge halklarını olduğu kadar ülkemiz haklarını da tehdit etmektedir.

Kamu yönetimini de özelleştiriyorlar.

Dünya Bankası ve IMF direktifleri ile kamunun yapısının tamamıyla değiştirilmesi hedeflenmektedir. Son olarak gündemde olan Kamu Yönetimi reformunun amacı kamu hizmetlerine son vermekten başka bir şey değildir. Reform aynı zamanda memur sayısının azaltılması, bunun yerine sözleşmeli ve kısmi süreli çalışmanın yaygınlaştırılmasını hedeflemektedir. Birçok kamu kuruluşu ya kapanacak, ya tasfiye edilecektir.

Milli eğitimden sağlığa, kültür, turizm, tarım ve köyiş-

lerinden sosyal hizmetlere kadar birçok il teşkilatları tüm birimleri ile birlikte il özel idarelerine ve belediyelere devredilecek olması gerek mali sorunlar gerekse belediye-siyaset ilişkisinin belirleyiciliği nedeniyle sekteye uğrayacaktır. Özelleştirme ve kuralsızlaştırma bu alanlarda yaygınlaşacaktır.

Yabancı yatırımdan medet umuluyor, işçiler daha fazla hak kaybına uğruyor.

Ülkemizde yatırım yapılması için yabancı sermayeden medet umulmaktadır. Yabancı sermayeyi ülkemize çekmek için işçi ücretleri düşürülmekte, vergi sistemleri değiştirilmekte, yatırım yapabilmek için "bürokrasi" azaltılmaktadır. Yabancı yatırımcıların hâlâ ülkemizi neden tercih etmedikleri konusunda okuyup dinlemekteyiz. Bu sorunu çözmek için gözler işçilerin ceplerine dikilmiştir. Yabancı yatırımcıyı ülkeye çekmek için işçi ücretlerini malzeme yapmaktadırlar.

Dünyanın en borçlu ülkeleri yabancı yatırımcıları, özelleştirmeler ile çekebilmiştir. Türkiye'de özelleştirme gündemi 1980'li yılların ortalarında "ben zengini severim" diyen eski cumhurbaşkanı ile birlikte açılmıştır. Özelleştirme ile işçinin, emekçinin alınteri ile yarattığı, ürettiği değerler yok pahasına satılmak istenmektedir. Türkiye şeker üreten bir ülke durumundan şeker satın alan bir ülke durumuna sokulacaktır. Saldırı bütünlüklüdür. Tek bir yerden değil, her olanağı kullanarak saldırı gerçekleştirilmektedir.

Yurttaşlarına parasız eğitim ve sağlık sağlamakla yükümlü olan devlet, insanca yaşama şartlarını sunmak bir yana elindeki her şeyden para kazanmaya ve sermayeye yeni rant alanları yaratmaya çalışmaktadır. "Parası olana eğitim, parası olana sağlık" bugünün Türkiye kapitalizminin sloganı olmuştur. Parası olmadığı için tedavi

edilemeyenlerin ve ölüme terk edilen işçi ve emekçilerin sayısı ülkemizde gün geçtikçe artmaktadır.

İşsizlik sermaye için ekmek kadar su kadar gerekli.

Ülkemizdeki ekonomik ve siyasi gelişmeler işçiler aleyhine ilerlemektedir. İşsiz sayısı gün geçtikçe artmaktadır. İşçiler için kayıplar sürmekte, çıkarılan yasalarla işçilerin elindeki hakları budanmakta, çalışanlar ücret güvencesinden yoksunlaştırılmaktadır. Düzenli ücret alan işçilerin sayısı toplam işçi sayısı içerisinde hâlâ çok azdır. Sosyal güvenlik ve emeklilik ulaşılamaz hak haline gelmiştir. Bireysel emeklilik fonları ile SSK hızla tasfiye edilmektedir. Devletin her vatandaşı için eşit olarak sağlaması gereken sağlık ve eğitim, parası olanların yararlanabildiği hizmetler olmuştur. Yeni çıkarılan İş Yasası ile işçilerin çalışma yaşamında belirleyebileceği bir hakkı neredeyse kalmamıştır. Kazanımlar kayıpla sonuçlanmış, Avrupa Birliği istedi diye bu yasa iktidarı ve muhalefeti ile meclisten çıkarılmıştır.

Yasanın çıkarılmasına karşı mücadele eksikli bir biçimde örgütlenmeye çalışılmış, ancak bu mücadele ses getirmemiştir. Sendikal hak ve özgürlüklerin kullanımını kolaylaştıracağı düşünülen yasa, hak ve özgürlükleri daha da kısıtlamıştır. Yasanın için yerleştirilen iş güvencesi ise göstermelik olmaktan öteye geçememiştir. Ülkemizdeki çalışma ilişkilerini tümden etkileyecek ve işverenleri daha güçlü kılacak yasal düzenlemeler siyasi iktidarlar tarafından ard arda gerçekleştirilmektedir.

Tarım kesimini tümden etkileyen yasal düzenlemelerden bazıları da gerçekleştirilmiştir. Tütün yasası, şeker yasası, bunlardan bazılarıdır. Nüfusunun yüzde 45'i tarımdan geçinen ülkemiz yoksulluğa hızla itilmektedir.

İşsizlik azalmamakta, artmaktadır. İşsizlerin sayısındaki artış, çalışan her işiçi için doğal tehdit olmaktadır. İş-

sizliğin artışı, ücretlerde hızlı bir düşüşü getirmektedir. Aylık ücret çoğu işçi için asgari ücretin altına düşmüştür. Aylık reel gelirlerde sürekli bir erime mevcuttur. Çalışan nüfusun da yaşamını sürdürebilmesi giderek zorlaşmaktadır. Dört kişilik bir ailenin geçinebileceği sınır bir milyar liranın üzerine çıkmışken asgari ücret sözü edilen miktarın dörtte biri bile değildir.

Kayıt dışı Türkiye'nin sırtında kamburdur.

Ülkemiz tüm literatürlerde kayıt dışı cenneti olarak anılmaktadır. Kayıt dışı çalıştırılanlar, hiçbir korumadan yararlanmayan, ücreti belli olmayan, çalışma garantisi olmayan işçilerdir. Kayıt dışı çalışma, vergiden, işçinin hayatından, ülke ekonomisinden çalmaktadır. Ülkemizin en önemli sorunlarından biri olan kayıt dışı çalışma ya da kayıt dışı çalıştırma, ucuz işgücü oluşturmanın önemli araçlarından olmaktadır. Siyasi iktidarlar tarafından en önemli sorunlardan biri olarak sunulan kayıt dışı çalışma, yine siyasi iktidarlar eliyle teşvik edilmektedir. Önleyici ya da cezalandırıcı önlemlerin ciddiyetine kimse inanmamaktadır.

Özellikle kayıt altında çalışan sermaye gruplarının bu tablodan şikayet ettikleri görülmektedir. Bugün kayıt dışı çalışmanın bu derece yaygın olması yine sermaye kesiminin bizzat tercihidir. Özellikle imalat sanayinde büyük sermaye grupları mal tedarikinde kayıt dışı işletmeleri tercih etmektedir. Kayıt dışı çalışma, kendi bünyesinde olmamasına karşın kayıt altındaki sermaye gruplarının da maliyetlerini düşürmektedir. Sermaye kayıt dışına da işsizlik sorununa yaklaştığı gibi bakmaktadır. Kontrol altında tutula işsizlik gibi kayıt dışı da maliyetleri düşürür!

Sermayeye yeni bir rant alanı: Sosyal güvenlik

Türkiye'de sosyal güvenlik sistemi devletin kontrol ve

denetimden tamamen uzaklaştırılmaya ve tümüyle sermayeye teslim edilmeye hazırlanmaktadır. Emeklilik şartları önce yasa ile ağırlaştırılmış, sonra bireysel emeklilik yasası peşinden de bireysel emeklilik fonları için yasa çıkarılmıştır. Bireysel emeklilik fonlarının sermayenin işçi ve emekçileri fonladığı bir sistem olduğu ortadadır. Sermayeye yeni alanlar üreten Türkiye kapitalizmi Avrupa Birliği'ni, abisi Amerikayı kopya etmektedir.

Sendikalar Neden Güç Kaybediyor?

Karşılıklı güven yitimi

Yapılan istatistiklere bakıldığında, 1980'lerden bugüne sendikaların güç kaybettiği görülecektir. Sendikaların güç kaybetmesi üye sayısının azalması ve işçilerin sendikalarına duydukları güven bunalımı ile kendini göstermektedir.

Güven bunalımı öylesine derindir ki işçiler sendikalara olan güvenlerini yitirmişlerdir. Ayın şey tersi için de söz konusudur. Sendikalar da işçilere güvenmemektedir!

Bugün tüm dünyada sendikaların üye sayılarında bir azalmadan söz edilmektedir. Bu duruma neden olan elbette, tüm dünyadaki ekonomik ve siyasi gelişmeler ile bunun üretime yansıyan kısmıdır. Ancak bu durumu tersine çevirebilecek güçlü bir çıkış yakalanabilir. Bu çıkışın yolu ise mücadeleden geçmektedir. Sendikaların güven duyulan işçi örgütleri olmalarının yolu, söylediklerinin netlik içermesinden, söylediklerinin arkasında durmalarından, ikirciksiz bir biçimde işçi sınıfının haklarını korumalarından ve geliştirilmesi için mücadele etmelerinden geçmektedir.

Sosyal diyalog ve "sivil toplum örgütüyüz" anlayışı güç kaybettiriyor

Sendikalar, yalnızca sosyal diyalog dediklerinde güç kay-

betmeye devam edeceklerdir. Diyalog ve uzlaşma sendikal çalışmanın içerisinde yer alan kavramlardır ve dışlanamazlar. Elbette sendikalar işverenlerle karşılıklı olarak anlaşma yaparak üyelerin hak ve menfaatleri belirlenecektir. Uzlaşma, sendikal anlayışın adı olmadığı sürece, işçi sınıfının hak ve çıkarlarını koruyacak sınıf sendikacılığı anlayışı benimsendiği sürece işçilerin menfaatleri korunacaktır. Uzlaşmayı ve diyalogu kimin için ve kimin çıkarı adına yaptığınız önemlidir.

Bugün sosyal demokrat sendikacılık, sosyal diyalog mekanizması içerisinde sıkışmıştır. Aynı gemide olmanın, ilk boğulanların işçiler olduğu gerçeğini değiştirmediği değişik örneklerle görülmüştür. Yolun sonuna gelinmiştir. Bu anlayışın en iyi örneği Avrupa'daki sendikaların vardığı noktadır. İşçilerin ellerinden hakları alınırken Avrupa sendikaları AB Komisyonu'nda sosyal diyalog mekanizmaları ile sorun çözmeye çalıştıkça haklarının daha fazlasını sermayeye teslim etmiştir.

İşçilerin sömürülme mekanizması biçim değiştirmemiştir. Sermaye-emek karşıtlığı değişmemiştir. İşçilerin çıkarına olan, sermayenin çıkarına olamamaktadır. Uzlaşma sermayenin çıkarları doğrultusunda olduğunda ki buna kapı açan mekanizma olan "sosyal diyalog" (sosyal demokrasinin beşiğinde Avrupa Birliği'nde büyüyerek gelişmiştir) ile sermaye işçilerin ve sendikaların mücadelelerini sınırlandırmış ve asıl önemlisi bunu düşünce boyutunda haklı çıkararak yapmıştır. Sonuçları ağırdır: Sendikalar güçsüzleştirilmiştir. Sendikalar çıkarlarını savunacağı kesimin güvenini yitirmiştir. Sosyal diyalog mekanizmasının içerisine sıkışmamak, sendikaların asli işlevi olan işçilerin hak ve çıkarlarını korumak ve geliştirmek için çaba göstermesinin önünü açmak gerekmektedir.

Avrupa Birliği işçiler için en fazla sosyal diyalog mekanizmasını öne çıkartmakta, bu da işçilerin mücadele gündeminin önünü kesmektedir. Bugün Avrupa Birliği ülkelerine öykünenlerin Avrupa Birliği ülkelerindeki işçilerin neler kaybettiğine ve kaybetmeye devam ettiklerine bakmaları gerekmektedir.
Sendikaları "sivil toplum örgütü" olarak gören anlayış, işçiler ile sermaye arasındaki karşıtlığı yok etmekte, sendikaları asli işlevinden uzaklaştırmaktadır. Ne TÜSİAD, ne de TİSK sivil toplum örgütüdür. Bu örgütler açık bir biçimde sermayenin örgütleridir. Aynı biçimde işçi sendikaları da sivil toplum örgütü değildir. İşçi sendikaları işçilerin örgütüdür. İşçi sendikalarının ne TÜSİAD'la ne TİSK ile bir ortaklığı, bir ortak mücadele gündemi bulunabilir.

Sendikal anlayış mücadeleyi belirliyor

İşçiler mücadele etmeden kazanmadılar. Haklarını korumak için mücadele etmek, haklarını geliştirmek için mücadele etmek, tarihsel kazanımları korumak bir sendikal anlayışı ifade etmektedir. Şurası açıktır ki, işçiler sermaye tarafından belirlenen sendikal anlayışlarla yönetildiği sürece kendi mücadele kulvarından uzaklaşacaklar, sermayenin kulvarına yakınlaşacaklardır.
Sendikalar liberal bir anlayışla yönetildiği sürece güç kaybetmeye devam edeceklerdir. Sendikalar işçilere ve onların gücüne güvendikleri sürece büyümeye ve güçlenmeye devam edeceklerdir. Bunun için hareket noktası emek-sermaye çelişkisi olmak zorundadır. Emek-sermaye çelişkisini veri alan sınıf sendikacılığı, sendikal anlayışta esas olmalıdır.

İşçilerin dayanışma ve birliği her zaman önemlidir

İşçiler arasında bölünmenin çeşitli şekillerini yaratanlar

hep kazanmış olacaktır. İşçilerin gücü, bölünmelerinden değil, birleşmelerinden gelmektedir. Bu güç onların kendilerine güvenini artırmakta, onlara doğru yolu göstermektedir. Güç ve güven ilişkisi sendikaların zayıflamasında önemli bir bütünlük taşımaktadır.
İşçileri birleştirecek olan yegane unsur onların kimliğindedir. Kimliklerinde işçi yazanlar, artı değer üretenlerdir. Bu değerin azı fazlası olmaz. Bu değerin üretiliyor olması ve bu değere sermaye tarafından el konuluyor olması önemlidir. Sendikalar bütünsel olarak politikalarını bunun yok edilmesi üzerine kurmadıklarında güç kaybetmeye mahkum olacaklardır.
Sendikal alanda yaşanan gelişmelerde dayanışma önemli bir yer tutmaktadır. Dayanışmanın olmadığı herhangi bir gelişme yalnızlaşacak ve işçiler de kendilerin yalnız ve güçsüz hissedeceklerdir. Mücadele gündemi dayanışma olmaksızın açılmamalıdır.

Toplu iş sözleşmelerinin uygulanmasında yaşanan problemler

Toplu iş sözleşmelerinin protokollerle değiştirilmesi sendikaları daha da güçsüzleştirmekte, işçilerin sendikalara olan güvenini azaltmaktadır. İşçilerin haklarını korumak için işverenlerle anlaşma yapmak gereklidir. Bu anlaşmanın işçiden yana olması işçinin güvenini sağlayacaktır. 1970'li yıllarda DİSK'in üye sayısının katlanarak artması yapılan anlaşmaların işçilerden yana çok fazla hak içermesinden kaynaklanmakta idi.

Grev çekingenliği hızlı güç kaybına neden olur

Sendikal alanda mücadelenin en tepe noktası grevdir. Grev, kullanılabilir bir hak durumuna getirilmelidir. Sendikalar güçlerini neden göstererek grev yapmamakta, grev yapmadıkça da zayıflamaktadır. Bu iç içe durumdan

çıkış, mücadele gerektirdiğinde grev de yapmaktır.

Sendikaların genel eğilimi: Örgütlenmeme

Sendikalar üye kaybetmektedir. Varolanı korumaya çalışmak sendikaların üye kaybını durdurmaya yetmemektedir. Süreklileştirilmiş bir örgütlenme gündemi üye sayısını aynı tutmak için dahi kaçınılmazdır.

Bugün sendikalarda bürokratik işleyiş genellikle varolanı koruma politikası olarak yaşanmaktadır. Çoğu örnek, sendikaların içinden de büyümeye karşı ciddi bir direncin olduğunu göstermektedir. Koltuk ve gelecek kaygısı taşıyan sendikacıların varlığının bugün sendikal örgütlenmenin önündeki en önemli engellerden biri olduğunun cesurca söylenmesi gerekmektedir.

Yetki barajları tepede kılıç mı?

Sendikal çalışmaların önündeki barajların varlığının sendikal harekete güç kaybettirdiği doğrudur. Yasal prosedürlerde yer alan işyeri ve işkolu barajları hem örgütlenme hem de toplu iş sözleşmesi yapma hakkını birçok durumda sendikaların elinden almaktadır.

Barajların ortadan kaldırılması için verilecek mücadele önem kazanmaktadır. Barajların siyasi iktidarlar tarafından sendikalara bir tehdit unsuru olarak kullanılmasından korkulmamalıdır.

Programımızda Güncel Mücadele Başlıkları

Haklarımızı korumak için: İşsizlik ile mücadele

İşsizlik işçilerin pek çok hakkının elinden alınmasına ve kullanılır durumdan çıkmasına neden olmaktadır. Sendikamızın da ilgileneceği ve çalışmalar yapacağı işsizlik ile mücadele başlığı, her şeyden önce işçilerin haklarını korumak için gerçekleştirilecektir. İşsizler ile birlikte yapılacak çalışmalar işsizlerin örgütlenmesi deneyi-

mi ile birleştirilecek ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve ilgili kurum ve kuruluşlar ile işsizliğin önlenmesi konusunda çalışmalar gerçekleştirilecektir.

Asgari ücretin belirlenmesi önemlidir

Asgari ücret, ülkemizdeki en büyük toplu iş sözleşmesi niteliğindedir. Asgari ücretin tesbit edilmesine yönelik çalışmalar sendikamızda da gerçekleştirilecek ve yayınlar ve açıklamalar ile kamuoyuna duyurulacaktır.

Asgari Ücret Tesbit Komisyonu'nun katılımcılarının genişletilmesi için çalışmalar gerçekleştirilecektir. Yalnızca Türk-İş Konfederasyonu'nun işçiler adına temsil edildiği komisyonda diğer işçi konfederasyonlarının ve sendikaların da yer alması için çalışmalar gerçekleştirilecektir.

Asgari Ücret Tesbit Komisyonu'nun toplantılarından çıkacak kararları etkilemeye yönelik eylem-toplantı-basın açıklamaları gerçekleştirilecektir.

Çekirdek-çevre işgücü arasındaki ayrım yok edilmelidir

Sendikamızın örgütlü olduğu işyerlerindeki taşeron işçilerinin örgütlenmesine devam edilecektir. Geçici işçilerin, yeni iş yasasındaki atipik istihdam sözleşmeleri ile çalışanların örgütlenmesi sendikamız gündeminde yer alacaktır. Çekirdek ve çevre işgücü arasında hak kaybı olmaması temel amaçlarımızdan olacaktır.

Kayıt dışı ile mücadele işçilerin hakları için mücadele demektir

Kayıt dışı ve yabancı işçi çalıştırdığı tesbit edilen işyerleri kamuoyuna teşhir edilecektir. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve bağlı kurum ve kuruluşları ile bu konuda ortak çalışmalar planlanacaktır. Kayıt dışı çalış-

ma ile ilgili araştırmalar, yayınlar, eylem ve etkinlikler gerçekleştirilecektir.

Özelleştirmeye karşı mücadele, haklarımız için mücadeledir

Özelleştirme gündemi olan işyerlerine yönelik olarak özelleştirilecek işyerlerinde örgütlü sendikalar ile ortak çalışmalar gerçekleştirilecektir.

Sendikal hak ve özgürlükleri geliştirmek ve kullanmak

Örgütlenme nedeniyle işten atılmalara karşı ses getirici çalışmalar gerçekleştirilecektir. Propagandaya yönelik çalışmalar, eylemler, basın açıklamaları, aylık "işçi hak ihlalleri bülteni" gibi çalışmalar planlanacaktır.

Bakanlar Kurulu'nun grev ertelemeleri kararlarına ve yasadaki grev yasaklarına karşı etkin ve etkili bir mücadele yürütülecektir. Greve ilişkin yasal mevzuatın sınırlayıcılığı karşısında elde edilen kazanımlar yalnızca sendikamız içerisinde gündem yapılmayacaktır.

Üyelikte noter şartının kaldırılmasına yönelik çalışmalar gerçekleştirilecektir. Yetki prosedürlerinde referandum talebi yükseltilecektir.

Çalışma saatlerinin kısaltılması için mücadele edeceğiz

Kazanılmış haklar aynı kalmak üzere ücretlerden herhangi bir kesinti olmaksızın çalışma saatlerinin kısaltılması için propaganda çalışmaları gerçekleştirilecek ve toplu iş sözleşmelerinde ifade edilmesi için çalışmalar yapılacaktır.

Emperyalizme karşı mücadele işçilerin gündemindedir

Çalışma yaşamına ilişkin Avrupa Birliği'ne uyum çalışmaları işçilerin elinden haklarını almaktadır. Bu yasal düzenlemelere karşı mücadele edilecek ve yasaların işçilere neler getireceği teşhir edilecektir.

Sendikamız savaş değil, barış talebini yükseltecektir.

Ekonomik alanda IMF ve Dünya Bankası politikalarına karşı alternatif ekonomi politikaları önerilerini içeren çalışmalar gerçekleştirilecektir.

Sosyal güvenlik

Emeklilik yaşının düşürülmesi ve Türkiye gerçeğine uygun emeklilik yaşının belirlenmesi bu alandaki temel taleplerimizden olacaktır. Bireysel emekliliğin yaygınlaşmaması ve engellemesine yönelik çalışmalar gerçekleştirilecektir. Sağlık alanında önümüzdeki dönemde gerçekleştirilmesi planlanan düzenlemeler mücadele gündemimizde yer tutacaktır.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Politikalar

Tüzüğe tam uyum:
Her kurumun olduğu gibi sendikamızın da kurallarının yer aldığı bir tüzüğü bulunmaktadır. Tüzük, sendikamızın işleyişini ve çalışma biçimini saptamaktadır. Tüzük kurallarına tam uyum, sendikamızın çalışmalarında vazgeçilmez ilkelerimizden olacaktır. Tüzük, çalışmalarımız sırasında kullanılacak önemli bir kılavuz niteliği taşıyacaktır.

Genel Başkan
Programın uygulanmasından ve çalışmaların bütününden Genel Başkan sorumludur. Her bir daire çalışması ve alt uzmanlık alanlarındaki çalışmaların takibi, yön verilmesi her bir aşamada sendikamız tüzüğüne, yönetmeliklerine ve kararlarına uyum öncelikle Genel Başkan'ın ve Merkez Yönetim Kurulu'nun sorumluluğundadır.

Genel Sekreterlik
Sendikamız çalışmalarının bütünsel koordinasyonundan Genel Sekreterlik sorumludur. Sadece Genel Merkez içi koordinasyon değil, tüm şubeleri de kapsayacak bir koordinasyon çalışması içerisinde olacaktır. Şubeler ve dairelerin çalışmalarında eşgüdümün sağlanmasından sorumlu olacaktır.

Toplu iş sözleşmeleri
Toplu iş sözleşmelerine yönelik çalışmalarda köklü bir değişime ihtiyaç vardır. Gerek işkolu grup sözleşmesinde gerekse münferit işyeri sözleşmelerinde taslak hazırlığından müzakere sürecine, imza aşamasından TİS uygulama takibine kadar yeni bir mentalite ile çalışmalar yapılacaktır.

Bu mentalitenin özü, TİS süreçlerine ve TİS metinleri ile elde edilen kazanımlara sendika üyesi işçilerin yabancılaşmasının önüne geçilmesidir.
Ayrıca TİS başlamadan önce hazırlık ve araştırma çalışmalarına gereken önem verilecektir. Yeni iş yasasında yer alan esneklik hükümlerinin toplu iş sözleşmelerine girmesini engellemek için mücadele verilecektir. Aynı mücadele toplu iş sözleşmesine girmiş işyerlerinde bu hükümlerin uygulatılmaması için de gündemde olacaktır.
Taslak hazırlığı, müzakere, imza ve uygulama aşamalarında ilgili işyerlerindeki üyelerin katılımı sağlanacaktır. Bunun için normal dönemlerde işyeri komitesi olarak çalışan, TİS dönemlerinde "toplu iş sözleşmesi komitesi"ne dönüştürülen komiteler ile prosedür akışına göre başlangıçta planlanmış toplantılar yapılarak işyerindeki işçilerin tümünün süreçten haberdar olması sağlanacaktır.
Uyuşmazlık tutulduğu andan itibaren toplu iş sözleşmesi komitesi, grev komitesine dönüştürülerek grev hazırlıklarına başlanması için çalışmalar yapılacaktır.
Tüm toplu iş sözleşmelerinde tüm taleplerimize yönelik sağlam bilimsel verilerin hazırlanması sağlanacak, sıkça araştırma sonuçları açıklanacak ve kamuoyu bilgilendirilecektir. Uluslararası alanda toplu iş sözleşme örnekleri toplu iş sözleşme uzmanlık dairesinin ilgi alanına girecektir. Toplu iş sözleşmesi alanında farklı işkollarmdan sendikalarla deney alışverişinde bulunulacaktır.
TİS sürecinin uzmanlaşmış kadrolarla yürütülebilmesi için bu konuda yetişmiş kadroların yaratılması sağlanacak ve profesyonelleşmiş kadrolarla TİS müzakereleri yürütülecektir.

Hukuk

Sendikal çalışmalarda hukuk bir mücadele alanı olarak tarif edilecektir. Bu mücadele ile elde edilen kazanımlar

bilgi haline getirilecek, etkin bir şekilde propaganda edilecektir. Örgütlenme, işten çıkarma, tazminat vb. tüm dava süreçleri yalnızca hukukçuların ilgilendikleri süreçler olmaktan çıkarılarak işçi katılımının sağlanmasına özen gösterilecektir. Bu alanda da yabancılaşmayı ortadan kaldırmak temel hedef olacaktır.

Hukuk çalışmalarının tüm bölgeler düzeyinde koordinasyonunun sağlanması ve bilgilerin merkezileştirilmesi sağlanacaktır.

Sendikada görev alan tüm avukatlar ile periyodik toplantılar gerçekleştirilerek bölgelerdeki deneyimler paylaşılacak ve hukuk alanında gerçekleştirilen çalışmalar, davalar ve sonuçlarından sendikamızın tümünün haberdar olacağı bir "hukuk bülteni" çıkartılacaktır.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği

Örgütlü tüm işyerlerimizdeki işçi sağlığı ve iş güvenliğine dair mevcut durum tesbit edilecektir. Bu tesbit sonucu detaylı bir programla işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda ilgili çalışmalar yürütülecektir.

İşkoluna bakılmaksızın örgütsüz işyerlerindeki işçilerin çalışma koşulları da İSİG çalışmalarının gündeminde olacaktır. İş müfettişleri ile birlikte çalışmalar yapılacaktır.

Tüm işyerlerindeki işçi sağlığı ve iş güvenliği taramaları ve çalışmalarının tümü, sendikamız bünyesinde oluşturularak görevlendirilecek bir ekip vasıtası ile gerçekleştirilecektir. Ekipte konunun uzman ya da uzmanları ile doktor ve mühendisler yer alacaktır. Çalışmalar işyerlerinde süreklilik arz edecek şekilde yapılacaktır.

İSİG alanında Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na bağlı olarak çalışan İSGÜM ile birlikte ortak çalışmalar ve projeler gerçekleştirilecektir. Bunun yanısıra, hastaneler ile birlikte yapılacak çalışmalar da işçi sağlığı ve iş güvenliği çalışmalarının içerisinde değerlendirilecektir.

Eğitim

Sendikamızın eğitim çalışmalarında hareket noktamız emek-sermaye çelişkisini esas alacaktır. Eğitimlerin bir diğer amacı yeni bir işçi sınıfı kültürü yaratmak olacaktır. Eğitimlerde bütünsellik sağlanacak, hazırlanacak olan paket eğitimler ile bu alanda bir standardizasyon oluşturulacaktır. Eğitim programlarında ve eğitim alan işçilerde süreklilik sağlanacaktır.

Eğitim birinci kademe, ikinci kademe ve üçüncü kademe olarak planalanacak ve hiç eğitim almamış işçiler birinci kademe eğitimden başlayarak üçüncü kademe eğitime devam edeceklerdir. Eğitimlerin amacı, işçilerin "sendikal bilinç" ve işçi sınıfı bilimi doğrultusunda "siyasi bilinç" ile donanmalarını ve örgütlü bir güç haline gelmelerini sağlamaktır.

Eğitim programları standart hale getirilecek, sürekli değişen eğitim içeriklerinden vazgeçilecektir. İşyeri komitelerinin ve özellikle temsilcilerimizin eğitimlerine özel bir önem verilecek, temsilcilerimizin bilgilerini ve yetkinliklerini artırmak temel amaçlarımız arasında olacaktır.

Sendikamızın yeni bir eğitim kompleksine kavuşması için çalışmalar başlatılacak ve olanaklar seferber edilecektir.

Avrupa Birliği'nin fonladığı eğitimlerin içerisinde yer alınmayacaktır.

Örgütlenme

Örgütlenmede birinci hedef, büyük ölçekli işyerlerinin örgütlenmesidir. Örgütlenme sendikanın tüm olanaklarının seferber edileceği alan olarak tarif edilecektir. Örgütlenme çalışmalarında görevlendirme, yetki, sorumluluk ve hesap verme mekanizmalarının iç içe geçeceği yeni bir sistem oluşturulacaktır.

Sendikamızın büyüme hedefleri doğrultusunda üye

sayısının artışına ve bölgesel dağılımlara göre şube sayısını artırmak düşünülen hedeflerdendir.
Sendikamızın üye sayısı kararlı, planlı ve titiz bir çalışma ile artırılacaktır. Örgütlenme komiteleri olarak tarif edilebilecek örgütlenme çalışmalarını gerçekleştirecek ekipler oluşturulacak, bu ekiplerin görevli oldukları bölgeler bulunacaktır. Örgütlenme komitelerinde konunun uzmanları, örgütlenilecek bölgeden işçiler, temsilciler, yöneticiler görevlendirilecektir. Yeni bir sistem ile görevlerinin gereğini yerine getirmeleri sağlanacaktır. Sendikamız, inatçı ve kararlı bir örgütlenme çalışması içerisinde bulunacaktır.
Örgütlenme çalışmalarının koordinasyonu merkezi olarak gerçekleştirilecek, şubelerin örgütlenme çalışmalarında kaynak ve gereksinimleri karşılanacak ve şubeler örgütlenmeye teşvik edilecektir.
Temsilcilerimiz örgütlenmeye teşvik edilecek, yeni bir enerjinin ortaya çıkması sağlanacaktır. Olanaklar ölçüsünde bölgelerde kurulacak "işçi evleri"nde örgütlenmelerin altyapıları oluşturulacaktır.

Araştırma

Araştırma çalışmaları sendikanın her alandaki çalışmalarını ve bu alanda çalışma yapan tüm kadroları besleyecek ve sendikal politikaların üretilmesine ilişkin olarak verileri oluşturacak bir perspektif ile yeniden planlanacaktır.
Araştırma sonuçları sendikanın kamuoyuna dönük yüzünde önemli bir rol üstlenecektir. Araştırma sonuçları, periyodik raporlar sendikamızdaki tüm yönetici ve üyelerin bilgisine sunulacaktır. Türkiye ekonomisi hakkında aylık raporlar sendikamız için hazırlanacak ve sendikamızın ekonomik ve siyasi gelişmeleri bilimsel verilerle ve sınıfsal bakış açısı ile izlemesi olanağı yaratılacaktır.
İlgili üniversiteler ile gündemli işbirlikleri gerçekleştirile-

cek ve öğretim üyelerinin çalışmaları ve üretimlerinden yararlanılacaktır. Üniversitelerin ilgili bölümlerinden öğrenciler ile birlikte çalışmalar gerçekleştirilecektir.
Sendika yöneticilerine ve temsilcilere aylık periyodda güncel ekonomi, siyaset ve ilgili konularda brifing verilecektir.
Sendikamızın araştırma çalışmaları DİSK ile koordineli şekilde yapılacaktır.

Basın-yayın

Sendikamız dergisi ile birlikte gazete çıkartılacaktır. Gazetede sendikamız merkezi bilgilerinin, daire çalışmalarının ve ekonomik, siyasal ve sosyal gelişmelerin yanısıra şubelerin gerçekleştirdikleri çalışmalar ve işyerlerimize yönelik haberler yer alacaktır.
Sendikamız dergisi, işçi sınıfını ilgilendiren tüm alanlarda özel gündemli bir biçimde üretimde bulunan akademisyenlerin, gazetecilerin, siyasilerin, sanatçıların, aydınların ve konunun ilgililerinin teorik ve tartışma yazılarının yer alacağı bir biçime dönüştürülecektir.
Sendika bülteni basılacak ve tüm üyelere ulaştırılacaktır.
Araştırma dairesi çalışmaları hızlı bir şekilde üyelere ve kamuoyuna sunulacaktır.
Sendikamızın kamuoyuna yönelik yüzünü geliştirmek basın-yayın çalışmaları içerisinde önemli bir yer tutacaktır.
İşçi sınıfı mücadelesinde yer tutan bir tarz oluşturulacaktır.
Gazeteciler ile ilişkiler tesis edilecek ve bilgi alışverişinde bulunulacaktır. Sendika gazetesinde emekten yana profesyonel gazeteci ve sanatçıların yazılarına ve çalışmalarına da yer verilecektir.
Sendikamız bünyesinde bir basın ajansı kurulacak, sendikamız açıklamaları bu ajans vasıtası ile kamuoyuna ve sendikamıza duyurulacaktır. Ajansın aynı zamanda işçi ve emekçilerin sesi olmasına ve sendikamız dışından da haberlere yer vermesi sağlanacaktır.

Uluslararası İlişkiler
Sendikamızın uluslararası ilişkilerinde hak ettiği yeri alması için çalışmalar yürütülecektir. İşçi sınıfının hak ve çıkarları için mücadele eden anlayıştaki uluslararası sendikalarla işbirliğine girilmesi teşvik edilecektir.

Mali daire
Sendikamız gelir ve giderleri aylık raporlar halinde hazırlanacak ve sendikamız giderleri toplam bütçe içerisindeki büyüklüğü ile üyelerin bilgisine sunulacaktır. Örgütlenme, eğitim, basın-yayın, hukuk, toplu iş sözleşmelerindeki giderler de sendikamız giderleri arasında büyüklükleri ile belirtilecektir.
Sendikamızda grev ve dayanışma fonu kurulacak ve üyelerimizden kesilen aidatların belli bir miktarı bu fonlara aktarılacaktır.

Diğer sendikalarla ilişkiler
Sendikamız, ülkemizdeki işçileri ve emekçileri ilgilendiren konulardaki gelişmeler kayıtsız kalmayacaktır. Kendisi ile birlikte hareket edecek ülkemizdeki diger sendikalarla güç birliği oluşturacak ve sınıf dayanışmasını mücadele içerisinde somutlayacaktır. Sendikamız kendi ilkeleri ile ülkemizdeki diğer sendikalarla platformlar oluşturarak ortak çalışmalar gerçekleştirecektir. Gerek sendikal çalışmalar içerisinde yer alan eğitim, örgütlenme, toplu iş sözleşmelerinde deneyim alışverişi gibi konularda gerekse de ülkemizdeki ekonomik ve siyasi gelişmeler konusunda eylem, etkinlik ve toplantılar gerçekleştirilecektir.

Meslek ve kitle örgütleri ile ilişkiler
Meslek örgütü olan TMMOB, Tabipler Birliği, Eczacılar Odası, İş Müfettişleri Derneği gibi örgütler ile protokoler ilişkinin ötesine geçilerek ihtiyaç duyulan alanlarda ortak

çalışmalar gerçekleştirilecektir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve bağlı kurumlar ile ilişkiler

Bakanlık, yalnızca yetki süreçlerinde çalışmalarımız içerisinde yer almayacaktır. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Çalışma Müdürlükleri ile tanımlı bir ilişki kurulacak ve ilişkimiz süreklileştirilecektir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na bağlı İSGÜM, İŞ-KUR gibi çalışma alanlarımıza giren kuruluşlar ile birlikte ortak çalışmalar gerçekleştirilecektir.

İşveren örgütleri ile ilişkiler

İşveren örgütleri ile sivil toplum örgütü kimliği ile hiçbir biçimde biraraya gelinmeyecek, eylem, etkinlikte bulunulmayacaktır. İşçi sınıfı kimliğinin ve işçi sınıfı mücadelesinin gerektirdiği alanlarda ortak etkinliklerde bulunulacaktır.

Siyasi partilerle ilişkiler

Emekten yana siyasi partiler ile ilişki oluşturulacaktır. Sendikal çalışmaları geliştirici bir tarz içerisinde sendikamızın ilkeleri ve örgütsel bağımsızlığımız dikkate alınarak kimi zaman birlikte hareket edilecektir. Emekten yana siyasi partilerle işçi sınıfının hak ve çıkarlarını koruyacak ve sendikal alanda ortak mücadele ve birlikte üretim yapabilecek bir tarz oluşturulacaktır.

Üniversiteler, meslek yüksek okulları ve meslek liseleri ile ilişkiler

Üniversitelerin işkolumuzu ve sendikamızı ilgilendiren bölümleri ile ilişkiye geçilerek son sınıf öğrencilerinin sendikamızı tanıması ve öğrencilerin mezuniyet sonrası çalışma yaşamına girdiğinde sendikamızla ilişkisini

sağlayacak eylem ve etkinlikler gerçekleştirilecektir.
Meslek yüksek okulları ve meslek liselerinin işkolumuzun kapsama alanında olan bölümlerinde okuyan öğrencileri ile okullarda tanışmak için gerek il ve ilçe milli eğitim müdürlükleri ile gerekse de okul müdürleri ile ilişkiye girilecektir.

Nasıl bir DİSK?

DİSK işçi sınıfı kimliği ile buluşmalı, sivil toplum örgütü anlayışından vazgeçmelidir. Bu kimliğini dışarıda bırakan konfederasyonumuz Avrupa Birlikçi politikaları da kolaylıkla geride bırakacaktır. İşçi sınıfı mücadelesinde güçlü ve inandırıcı özne olabilmesinin ön koşulu bunlardır. Örneğin Avrupa Birliği'ni savunarak İş Yasası'na karşı mücadele etmek mümkün, inandırıcı ve güvenilir bir tavır değildir. Kendi iç tutarlılığını sağlamış, işçi sınıfının hak ve çıkarlarını korurken hiçbir biçimde tereddüt etmeyen anlayışta bir DİSK hepimizin özlemidir.
DİSK mücadeleye ve mücadele gündemine yabancılaştırılmamalıdır.

TÜM BU DÜŞÜNCELERİ HAYATA GEÇİRME İNANÇ VE KARARLILIĞI İLE SENDİKAMIZIN YÖNETİMİNE TALİBİZ.

Saygılarımızla

Adnan SERDAROĞLU - Gebze Şube Başkanı
Selçuk GÖKTAŞ - Bursa/Eskişehir Şube Başkanı
Süleyman TÜRKER - Anadolu Şube Başkanı
Özkan ATAR - İzmir Şube Başkanı
Celalettin AYKANAT - 2 No'lu Şube Yön. Kurulu üyesi
İrtibat: Adnan Serdaroğlu - 0532 432 50 13

İstanbul - Aralık 2003

